

Župa Svetog Vida Vidovec

Četvrta korizmena nedjelja - C
31. ožujak 2019.

Informativni listić župe, godina 15. broj 13.

Evandjelje: Lk 15, 1-3.11-32

Okupljahu se oko Isusa svi carinici i grešnici da ga slušaju. Stoga farizeji i pismoznanci mrmljahu: »Ovaj prima grešnike, i blaguje s njima.« Nato im Isus kaza ovu prisposodbu:

»Čovjek neki imao dva sina. Mlađi reče ocu: 'Oče, daj mi dio dobara koji mi pripada.' I razdijeli im imanje. Nakon nekoliko dana mlađi sin pokupi sve, otputova u daleku zemlju i ondje potraži svoja dobra živeći razvratno. Kad sve potroši, nastala ljuta glad u onoj zemlji te on počeo oskudijevati. Ode i pribe se kod jednoga žitelja u onoj zemlji. On ga posla na svoja polja pasti svinje. Želio se nasititi rogačima što su ih jele svinje, ali mu ih nitko nije davao. Došavši k sebi, reče: 'Koliki najamnici oca moga imaju kruha napretek, a ja ovdje umirem od gladi! Ustat ću, poći svomu ocu i reći mu: 'Oče, sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim. Primi me kao jednog od svojih najamnika.'

Usta i pođe svom ocu. Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se, potrča, pade mu oko vrata i izljubi ga. A sin će mu: 'Oče! Sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim.' A otac reče slugama: 'Brzo iznesite haljinu najljepšu i obucite ga! Stavite mu prsten na ruku i obuću na noge! Tele ugojeno dovedite i zakoljite, pa da se pogostimo i proveselimo jer sin mi ovaj bijaše mrtav i oživje, izgubljen bijaše i nađe se!' I stadoše se veseliti.

A stariji mu sin bijaše u polju. Kad se na povratku približio kući, začu svirku i igru pa dozva jednoga slugu da se raspita što je to. A ovaj će mu: 'Došao tvoj brat pa otac tvoj zakla tele ugojeno što sina zdrava dočeka.' A on se rasrdi i ne htjede ući. Otac tada iziđe i stane ga nagovarati. A on će ocu: 'Evo toliko ti godina služim i nikada ne prestupih tvoju zapovijed, a nikad mi ni jareta nisi dao da se s prijateljima proveselim. A kada dođe ovaj sin tvoj koji s bludnicama proždrije tvoje imanje, ti mu zakla ugojeno tele.' Nato će mu otac: 'Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve moje – tvoje je. No trebalo se veseliti i radovati jer ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje, izgubljen i nađe se!'«

Gdje god se okrenemo vidimo kako se živi na način da se sve više naglašava pravo na ostvarivanje želja. Time, istina, nije rečeno da i prije ljudi nisu imali želje, da želje nisu utjecale na čovjeka i njegov okoliš. Ipak, čim iziđemo na ulicu, zađemo u svijet medijskih ponuda, vidjet ćemo da su želje postale kriterij dobra i zla. Budući da nešto hoću, onda je time ujedno rečeno da je to dobro. Je li dobro to što hoću, ne dovodi se u pitanje. Uz to, vlastito blagostanje postaje kriterij kojim se razlikuje dobro od zla. Sve se to u određenom smislu može nazvati rastankom, odlaskom i iskorjenjivanjem iz Izvora vlastitog bića, što nas dovodi u vezu s Isusovom prisposobom o milosrdnom Ocu. Zato je odmah na početku važno uočiti iz kojih se uvjeta rađa Isusova prisposoba u Lukinu evandjelju. Luka kaže da se oko Isusa okupljahu svi carinici i (javni) grešnici. Već je takvo što sablažnjivo. Učitelj Božjeg zakona u društvu onih na koje svatko može ukazati prstom. Štoviše, blaguje s njima. Skandal prvoga reda. Stoga na mrmljanje pismoznanaca i farizeja Isus reagira tako da ih izlaže jednoj priči.

Mlađi sin traži svoj dio. U obiteljskim odnosima Isusova vremena traži nemoguće – podjelu imovine prije očeve smrti. No, iako Isus priču oblikuje iz obiteljskih odnosa svoga vremena, priča nema cilj donijeti pouku o obiteljskim odnosima, kako bi trebali izgledati odnosi u obitelji, nego o Bogu, jer samo je Bog takav. Otac u prisposobi čini nečuveno – podijelio je imanje. Potom mlađi sin ulazi u pustolovinu slobode. Dobivena dobra koristi za probijanje životnog okvira Očeva domu u kojem se osjećao kao u zatvoru. Kad je sve potrošio u razvratu, nastupa ono što se ne da potrošiti – glad. Sada ostaje sam sa sobom. Slika koja daje snažan ton cijelom tekstu. Iz nevolje traži izlaz. Glad ga vodi do čovjeka koji ga posla na svoja polja pasti svinje. Nije nevažno uočiti da Isus mlađeg sina stavlja u suodnos sa svinjama. Za Židove su, svinje nečiste životinje. U tom obzoru sluti se slijedeće: kad popucaju odnosi među ljudima, kad više ne vidim ljude kao što ih Bog vidi, kad ono što imam posjeduje mene i određuje moje korake, onda se nalazim u stanju dna u kojem sam izručen idolima vlastitih prohtjeva. Sin, promaknut u svinjara, slika je krajnje udaljenosti čovjeka koji se odvojio od Boga. Kad je ostao potpuno sam, prepoznao je da se nalazi u zatvoru vlastitih iluzija. To krizno stanje slika je naših kriznih stanja za koja nije sigurno da će uvijek biti ispravno riješena. Iz krize ne proizlaze nužno sretni ishodi, pa tako ni iz krize udaljavanja od Boga. Što se više udaljavamo od Boga, prepuštamo se tiraniji idola u ime slobode, lakše se možemo zavaravati iluzijom o vlastitom dobitku. No, glad je ono što ga tjera naprijed. Kriza gladi potiče ga na sigurniji izlaz. Rješenje prepoznaje u povratku Očevu domu. Važno je ovdje uočiti, **da se sin ne vraća zbog Oca, nego zbog hrane.**

Ovime se otvara dublje obzorje priče. Dovodeći se u vezu s mlađim sinom razumljivo je zaključiti da se Bogu dolazi iz nedostatka, iz oskudice. Bog, istina, nije jeftina utjeha patnicima, neukima i stradalnicima, već se hoće reći da povratak u zavičaj duše počinje tek onda kad čovjek postane svjestan nedostatka punine života, kad se probudi glad i čežnja za Bogom. Stoga je nemoguće racionalnim argumentima, pričama i religijsko-magijskim spektaklima ljude privesti Bogu. **Potrebno je najprije biti potreban Boga**, a put kojim se do Boga dolazi vodi kroz iskustvo, manjkavosti, praznine, promašenosti, besmisla, kad se život slomi, itd.

Zaustavimo se na samom opisu povratka. Sin iz daljine pokazuje koliko je udaljen od Oca. Očekujući položaj sluga, pokazuje nepoznavanje Oca. Računa da će se Otac ponašati po pravilima ljudske pravde, što dobro odgovara našim predrasudama o Bogu koje rovare uzduž i poprijeko kršćanskih zajednica. No, Otac čini ono čime otkriva svoje neuvjetovano raspoloženje prema sinu. Ne traži od njega pokorničke radnje, zadovoljstina za uvrijeđenu čast. Nema pitanja i prijekora, lijevanja suza, kostrijeti i pepela, već slijedi gozba. Po ljudskoj pravednosti, a nju često projiciramo na Boga, trebalo bi uslijediti sve samo ne gozba, svirka i igra. Gozba znači stol, a stol znači zajedništvo. Pravi šok. Zato je važno uočiti da se promjena mlađeg sina događa tek u susretu s Ocem. Očevo lice, drugačije od sinovljeva umišljaja, mijenja srce mlađeg sina i time spoznaje kakav je Otac. To nam hoće reći da je Bog taj koji nas mijenja. Obraćanja nema bez Boga. Kakanje se ne može misliti izdvojeno od Božje milosti, kao da je dovoljna naša spoznaja o zlu i odluka pa će Bog, jer smo se doveli u red, reći svoj “opraštam”. Obraćanje se događa iz iskustva ljubav i iz izručenja zagrljaju Ljubavi koja nadilazi svaku pravdu.

Mlađi sin stupa kao novi protagonist na scenu. Vraća se s polja. Dok se mlađi sin vraća s prostora rasipanja, stariji se sin vraća s prostora stjecanja. S jedne je strane povratak rasipnog sina, a s druge je povratak sina kojeg bi svatko poželio imati. Nijanse teksta, kao koordinate nove slike Boga, čini nas osjetljivima za načela ljudske pravde koja odudara od Božjeg poimanja pravde – milosrđa. Na povratku iz polja do starijeg sina dopire zvuk slavlja. Ne ulazi, nego doziva slugu. Ta to i nije njegov dom. I on se osjeća zatočenikom Očeva imanja. Odnos uspostavlja preko slugu. Na vijest o slavlju, koje je nastalo zbog povratka njegova brata, u njemu se rađa ogorčenje i ljutnja na Oca. Isključuje se iz gozbe, jer za njega je brat već odavno mrtav. Čak ni jednom oca ne imenuje ocem. Dolazi i donosi pred oca svoje zasluge, godine i ono velebno “nikad” koje kao da razotkriva sve ono što se još u njemu nije dogodilo.

Tako je jasno da i mlađi i stariji sin imaju iskrivljenu sliku Oca. Kao i u prvom slučaju, tako i sada, Otac je isti – izlazi “na periferiju”. Izlazi u susret sinu koji ne može prihvatiti Očevo bezuvjetno prihvaćanje sina, kao ni radost zbog njegova povratka. Gorčina rađa prijekorima, a u riječima se otkriva njegova udaljenost od Oca. Dakle, bio je stalno u Očevoj blizini, ali daleko od njega. Drama ove prisposobe je u otvorenom završetku. Nema kraja. Stariji je sin ostao vani, tj. u zatvoru svog iskrivljenog poimanja Oca. Time slutimo da nas priča suočava s pitanjem: **Gdje se nalazim?** Jesam li spreman prihvatiti ljude za braću, onako kako nas prihvaća Bog? Jesam li spreman osloboditi se izopačene religijske slike Boga koji daje po zaslugama, dobre nagrađuje dobrima, a zle kažnjava? Jesam li spreman upustiti se u evanđeosko kršćanstvo prihvaćajući Očevu ljubav koja bezuvjetno prihvaća sve?

Iz prisposobe izvire niz zaključaka. Biti milosrdan nije luksuz, dopuna ili ukras kojeg dodajemo pravdi. Budući da je milosrđe svojstveno Bogu, nije moguće biti kršćanin bez milosrđa. Po tko zna koji put treba reći da je moguće biti religiozan bez iskazivanja milosrđa, ali nije moguće biti kršćanin ako se ne živi milosrđe. Ako smo zadovoljni svojim položajem pred Bogom, postignutim trofejima u vjernosti krsnom savezu svojih pradjedova te mislimo da smo savršeno usklađeni s Božjim mislima, onda smo na dobrom putu da iz dvorišta nikad ne zakoračimo u Očev dom!

31. 03. 2019. ČETVRTA KORIZMENA NEDJELJA

8h. VIDOVEC – za župljane

9h. NEDELJANEC – KRIŽNI PUT

9i30h. NEDELJANEC + ob. Kristić, Huhner, Cafuk, Šantek, Ljubek, Đurđek, Pozder, Lipovac, Hranić, Blažeković

11h. VIDOVEC + Mladen i Stjepan Županić

15h. VIDOVEC – KRIŽNI PUT

1. 04. Ponedjeljak Teodora, Božica	19 h. VIDOVEC + Ivan Košić – daju kćeri Marija i Fanika
	+ Marija i Milan Banek, ob. Pozder, ob. Zavrtnik, Ivan Habulan – <u>daje ob. Presečki</u>
2. 04. Utorak Franjo, Leopold, Dragoljub	19 h. VIDOVEC + Mladen Županić, ob. Županić – <u>daje ob. Pozder</u>
	+ ob. Županić, ob. Lambreščak, ob. Novosel – <u>daje Kristina Županić</u>
3. 04. Srijeda Cvijeta, Radojko, Ratko	19 h NEDELJANEC + ob. Zavrtnik, ob. Blažeković, ob. Melnjak, ob. Menđek, Ivan Habulan – <u>daje ob. Josipa Melnjak</u>
	+ Ignac i Eva Kocijan, Josip i Elizabeta Zagorec – <u>daje Katarina Kocijan</u>
4. 04. Četvrtak Izidor, Žiga, Benedikt	19 h. VIDOVEC + Terezija, Andrija Premožić, Ivica Vugrinec – <u>daje ob. Košić</u>
	+ ob. Lesnjak, Jelica Halužan – <u>daju Božena i djeca</u>
<u>NA KRAJU SV. MISE EUHARISTIJSKO KLANJANJE</u>	
5. 04. Petak Vinko, Irena, Berislav	17:30 h NEDELJANEC – <u>KRIŽNI PUT</u> 18 h NEDELJANEC + Marijan Pribolšan – daje sestra + Ivan i Franciska Posavec, ob. Posavec – <u>daje ob. Posavec</u>
	18:30 h VIDOVEC – <u>KRIŽNI PUT</u> 19 h VIDOVEC + Ivan i Katarina Kučko – daje ob. Franje Košić + ob. Zavrtnik, ob. Presečki, ob. Kovačić – <u>daje ob. Presečki</u> – za duše u čistilištu
6. 04. Subota Irenej, Vilim, Celestin	8 h. VIDOVEC - za svećenička i redovnička zvanja
	19 h. VIDOVEC + Kazimir i Nevenka Kazić – <u>daje ob. Franje Košić</u> + Agneza, Mijo, Josip i Rog Cafuk – <u>daje ob. Zlatka Cafuk</u>
7. 04. Nedjelja PETA KORIZMENA NEDJELJA	8h. VIDOVEC – za župljane 9h. NEDELJANEC – <u>KRIŽNI PUT</u> 9i30h. NEDELJANEC + Ruža Posavec – daje suprug Ivan + Ljubica Igrec, Ivka Lisičak, ob. Mališa i Gredelj – <u>daje obitelj</u> 11h. VIDOVEC + Franjo Benček, ob. Benček, ob. Blaži, ob. Rožić, ob. Novak – <u>daje Stjepan Benček</u> 15h. VIDOVEC – <u>KRIŽNI PUT</u>

O G L A S I

ŽUPNI URED VIDOVEC – UREDOVNO VRIJEME:

PONEDJELJAK, UTORAK, ČETVRTAK I PETAK: 18–19 sati; SRIJEDA: 9–10 sati
ŽUPNI URED NE RADI: SUBOTOM, NEDJELJOM, NA VELIKE CRKVENE I DRŽAVNE BLAGDANE!

UZ VAŠU POMOĆ I POMOĆ OPĆINE ZAPOČELA JE OBNOVA KAPELE U CARGOVCU

ŽUPNA KATEHEZA:

PRVOPRIČESNICI – VIDOVEC (3. a i b) – srijeda u 14.30 sati
– NEDELJANEC (3. c) – srijeda u 15.30 sati

KRIZMANICI– NEDELJANEC - četvrtak u 15.30 sati
UMJESTO KATEHEZE 8. a I 8. b DOLAZE U ČETVRTAK NA
SV. MISU I EUHARISTIJSKO KLANJANJE

U UTORAK (2.04.) NAKON SV. MISE SASTANAK SA SURADNICIMA „VIDIKA“

U ČETVRTAK (4.04) NAKON SV. MISE SASTANAK SA SURADNICIMA ŽUPNOG CARITASA

PRVI PETAK – U SAKRISTIJI ILI ŽUPNOM UREDU MOŽETE UPISATI SVOJE STARIJE, BOLESNE
I NEMOĆNE OSOBE ZA ISPOVIJED PO KUĆAMA (ADRESA I BROJ TEL./MOB.)

NA CVJETNICU (14.04.) BITI ĆE VELIKI KRIŽNI PUT KROZ NAŠU ŽUPU VIDOVEC

Dama dolazi u knjižaru i moli trgovca da joj preporuči neku knjigu za bolesnoga muža.
Neku s vjerskim sadržajem? – pita prodavač.
– Ne, nije potrebno. Krenulo mu je nabolje!

Misionar u prašumi na biskupovo pitanje odgovara da se ispovijedio zadnji put prije 3 godine jer je najbliži svećenik udaljen oko 500 km pa bi zbog ispovijedi morao izbivati cijeli tjedan.

Biskup: “Pa postoji zrakoplov, helikopter...”

Misionar: “Točno, ali let mi je malo preskup za lake grijeha, a za teške preopasan...”

Na satu vjeronauka:

- Koja je razlika između kršćanskoga i muslimanskog braka?
- Muslimani smiju imati više žena a kršćani samo jednu. I to se zove monotonija.

Učiteljica učenicima zadala da nacrtaju božićni motiv po vlastitom izboru.

Mali Ivica nacrtao B o ž i ć n o pivo.

Molitva informatičara:

“U ime Oca, i Sina i Duha Svetoga. ENTER! ”

Novi zatvorski kapelan svoju prvu propovijed u zatvorskoj kapeli započne riječima:

Drago mi je vidjeti vas ovdje okupljene u tako velikom broju...